

РЕШЕНИЕ

№ 6477

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 25.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8664** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е установителен иск с предмет обявяване на нищожност на съдебен акт, постановен от Върховен Административен съд по административно дело № 3524/2021г. , VI-то отделение по описа на съда в частта му , с която е отменено решение № 77 от 06.01.2021г. по адм. дело № 272/2020г. по описа на Административен съд – София-град, в частта, с която е уважена жалбата на Л. П. срещу решение № 1040-21-659/06.12.2019г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, в частта с която е потвърдено разпореждане № 214-00-4136-5/20.06.2019г. на ръководителя за осигуряване за безработица в ТП на НОИ – С.-град и вместо него е постановил, че отхвърля жалбата на П. срещу решение № 1040-21-659/06.12.2019г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, в частта с която е потвърдено разпореждане № 214-00-4136-5 от 20.06.2019г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателката не се явява и не се представлява. Ответникът се представлява от юрк Б., която намира исквата молба за неоснователна и моли да бъде оставена без уважение, като претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съгласно разпоредбата на чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК (предишна т. 7 – ДВ, бр. 74 от 2016 г.) на административните съдилища са подведомствени всички дела по искания за обявяване на нищожност, обезсилване или отмяна на решения, постановени от административните съдилища. Искът е предявен от лице с правен интерес от завеждането му – ответник по касация в производството по адм. дело № 3524/2021 г.,

по което е постановено съдебното решение, чиято нищожност се претендира. Съдебната практика приема, че искът за обявяване на нищожност на съдебен акт е допустим, когато този акт не е бил предмет на касационна проверка. В случая се касае за окончателно съдебно решение, постановено в касационно производство пред ВАС, актът по който е окончателен. По изложените съображения искът е допустим. Разгледан по същество е неоснователен.

Законът не дава дефиниция на нищожните съдебни решения. В правната теория и съдебната практика се приема, че нищожността на съдебните решения е резултат от наличието на изключително тежки пороци във връзка с формиране на волята на съдебния орган при постановяването им. Касае се за недостатъци, свързани с функционирането на съда, с надлежното сформирание на състава му, с изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове, с формата на съдебния акт или с абсолютната невъзможност да бъде разбрана изразената воля. Нищожно съдебно решение ще е налице в случаите, когато решението е постановено от незаконен състав; еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено; само от съдебни заседатели или с участие на лице, което не е било избрано за съдебен заседател; устното или неподписано решение, когато се дължи на отказ, а не на пропуск за подписването му; изразяващо волята на съда по начин, който не позволява да се изведе, макар и чрез тълкуване, нейното съдържание. Следователно, "за да бъде обявено едно съдебно решение за нищожно е необходимо наличието на изключително тежък порок, засягащ компетентността на съда, изразената в решението воля или много тежък порок във формата на решението" (Решение № 2852 от 27.02.2012 г. по адм. дело № 7813 от 2011 г. на ВАС, VII отд.).

Процесното съдебно решение не страда от визираните пороци. Същото е постановено от тричленен състав на ВАС в хода на касационна проверка на решение на първостепенен административен съд, т.е. при точно определена подсъдност и състав, съответстващ на изискванията на процесуалния закон АПК. Решението съдържа мотиви и следващ се от тях диспозитив. Същото е в писмена форма и е надлежно подписано от леновете на състава му. Я. е и волята на съда, за което са изложени подробни съображения. Решението съдържа реквизитите на чл. 172 а от АПК.

Следва да бъде посочено, че изложените в исковата молба мотиви не обосновават търсената нищожност на акта. Твърдението е за наличие на противоречие с правния ред и добрите нрави, поради обърната логика.

Фактически твърденията се свеждат до следните обстоятелства:

С Разпореждане № 214-00-4136-1/ 29.07.2016г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С. – град, на жалбоподателката П. е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 14.07.2016г. до 13.04.2017г. в размер на 25,26 лв. дневно. Основание за издаване на посоченото разпореждане е подадено от жалбоподателката заявление – декларация от 25.07.2016. и прекратено трудово правоотношение с [фирма] със Заповед № 037/14.07.2016., считано от 14.07.2016г. На 21.09.2016г. Л. П. подаде декларация до ТП на НОИ С. – град, с която декларираше упражняването на трудова дейност в [фирма], считано от 19.09.2016., поради което с Разпореждане № 214-00-4136-2/21.09.2016г. е прекратено изплащането на парично обезщетение за безработица, считано от 19.09.2016г.

С разпореждане № 214-00-5890-3 от 20.06.2019 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване е отменено разпореждане № 214-00-4136-1/29.07.2016 г. за отпускане на парично

обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от КСО на жалбоподателката П. Съобразно посочените в разпореждането мотиви: „При извършена проверка в [фирма], ЕИК[ЕИК] и приключили процесуални действия за служебно заличаване на данните по реда на чл.3 ал.13 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите и осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица / Наредба № Н-8/2005г., подадени от дружеството по чл.5 ал.4 от КСО за периода от 23.06.2016г. до 13.07.2016г. вкл., са заличени, поради липса на търговска дейност. За същия период Л. П. П. не е осигурено лице по смисъла на чл.10 от КСО и параграф 1 ал.1 т.3 от ДР на КСО и не отговаря на изискванията на чл.54а от КСО.

Със следващо Разпореждане № 214-00-4136-4 от 20.06.2019г., е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО, с мотиви, идентични напълно с тези, посочени в Разпореждане № 214-00-4136-3 от 20.06.2019г.

На 20.06.2019г. е издадено и още едно Разпореждане № 214-00-4136-5, с което на основание чл.7 ал.2 от Наредбата за отпускане и изплащане на парични обезщетения за безработица и чл.54ж ал.3 вр. с чл.114 ал.1 от КСО е разпоредено жалбоподателката П. да възстанови недобросъвестно получено парично обезщетение за безработица за периода от 14.07.2016. до 18.09.2016г. в размер на 1187,22 лв. и 335,83 лв. дължимата лихва от датата на неоснователно полученото обезщетение до датата на разпореждането -20.06.2019г., както и дължимата лихва от датата на разпореждането до окончателното погасяване на задължението в размер по чл.113 от КСО. Мотивите за издаване на разпореждането са идентични с тези на посочените предходни две разпореждания от 20.06.2019г. с допълнението, че „ За периода от 14.07.2016г. до 18.09.2016г. вкл., лицето е получавало парично обезщетение за безработица”.

Тези разпореждания са били предмет на административно оспорване, по повод което е постановено Решение № 1040-21-659/ 06.12.2019г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което са отхвърлени като неоснователни жалбите на Л. П. П. и потвърдени Разпореждане № 214-00-4136-3 от 20.06.2019г., Разпореждане № 214-00-4136-4 от 20.06.2019г. и Разпореждане № 214-00-4136-5 от 20.06.2019г., трите на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С. – град.

С Решение на АССГ, постановено по АД № 272/2020г. е отменено Решение № 1040-21-659/ 06.12.2019г. на Директора на ТП на НОИ С. – град и преписката е върната на органа – Ръководител на осигуряването и безработицата при ТП на НОИ С. град за ново произнасяне, при съобразяване с мотивите на решението.

Именно това решение е било предмет на касационен контрол, по повод което е постановено решението, чиято нищожност се търси в настоящото производство.

С Решението е оставена без разглеждане частично жалбата на ТП на НОИ С. град по отношение на частта от решението на АССГ, с която е отменено Решение № 1040-21-659/ 06.12.2019г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което са отхвърлени като неоснователни жалбите на Л. П. П. и потвърдени Разпореждане № 214-00-4136-3 от 20.06.2019г., Разпореждане № 214-00-4136-4 от 20.06.2019г. Следователно, тези две разпореждания са отменени окончателно. С първото от тях - разпореждане № 214-00-5890-3 от 20.06.2019 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване е отменено разпореждане № 214-00-4136-1/29.07.2016 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от КСО. С отмяната на отменителното разпореждане следва, че е в сила разпореждане № 214-00-4136-1/29.07.2016г. С това разпореждане е

предоставено обезщетение за безработица на лицето, вкл. за периода 14.07.016г. – 13.04.2017г., допълнено с разпореждане, което срокът се ревизира до 18.09.201г., т.е. за процесния период.

Искането за обявяване на нищожност се основава на факта, че с потвърденото от ВАС разпореждане Разпореждане № 214-00-4136-5 от 20.06.2019г. се иска възстановяване на сумата по обезщетението за същия период, което обаче почива на влязъл в сила акт – Разпореждане № 214-00-4136-1/29.07.2016г., с което това обезщетение е отпуснато. Както се посочи по-горе, съдът не приема, че така установеното може да доведе до нищожност на постановения съдебен акт.

Нещо повече, с постановяване на отменителното решение на АССГ в тази част, въпросът не е разрешен по същество, а делото е върнато като преписка на органа с указания за процедиране на преписката по заявлението на лицето и по преписката. Налице е висящност на производството пред органа, считано от постановяване на крайния съдебен акт по решението на ВАС в тази част. Следва да се съобрази и правомощието на органа сам да изменя актовете си за обезщетения по реда на чл. 54ж от КСО, при наличие на основанията за това.

Потвърденото разпореждане в частта относно задължението за възстановяване на сумите е издадено на основание чл. 114 от КСО, като е възприето наличието на недобросъвестност, която част е потвърдена от органа и от ВАС.

По изложените съображения, съдът приема, че исквата молба не може да бъде уважена и липсват основания за прогласяване на нищожност на решението на съда.

Воден от горното и на основание чл. 128, ал.1, т. 8 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исквата молба на Л. П. П. с предмет обявяване на нищожност на съдебен акт, постановен от Върховен Административен съд по административно дело № 3524/2021г. , VI-то отделение по описа на съда в частта му , с която е отменено решение № 77 от 06.01.2021г. по адм. дело № 272/2020г. по описа на Административен съд – София-град, в частта, с която е уважена жалбата на Л. П. срещу решение № 1040-21-659/06.12.2019г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, в частта с която е потвърдено разпореждане № 214-00-4136-5/20.06.2019г. на ръководителя за осигуряване за безработица в ТП на НОИ – С.-град и вместо него е постановил, че отхвърля жалбата на П. срещу решение № 1040-21-659/06.12.2019г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, в частта с която е потвърдено разпореждане № 214-00-4136-5 от 20.06.2019г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: